

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.12.1967, sp. zn. 6 Cz 173/67, ECLI:CZ:NS:1967:6.CZ.173.1967.1

Číslo: 58/1968

Právní věta: Právne účinky rozviazania pracovného pomeru výpoveďou nastanú až od okamžiku, kedy bola výpoveď druhému účastníkovi pracovného pomeru doručená; z hľadiska dodržania jednomesačnej lehoty podľa § 46 ods. 3 zák. práce je teda rozhodný deň, kedy bola písomná výpoveď doručená.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.12.1967

Spisová značka: 6 Cz 173/67

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pracovní poměr, Výpověď z pracovního poměru

Předpisy: 65/1965 Sb. § 46
§ 242

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1968 sb. rozh.

Právne účinky rozviazania pracovného pomeru výpoveďou nastanú až od okamžiku, kedy bola výpoveď druhému účastníkovi pracovného pomeru doručená; z hľadiska dodržania jednomesačnej lehoty podľa § 46 ods. 3 zák. práce je teda rozhodný deň, kedy bola písomná výpoveď doručená.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 22. 12. 1967, [6 Cz 173/67](#).)

Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, danej jej žalovaným k 31. 1. 1967 podľa § 46 ods. 1 písm. f) zák. práce z dôvodu, že v jej prácu boli zistené také nedostatky, ktoré by oprávňovali žalovaného rozviesť pracovný pomer okamžitým zrušením podľa § 53 ods. 1 písm. b) zák. práce; v žalobe sa ďalej domáhala prisúdenia náhrady mzdy.

Okresný súd v Trnave zamietol žalobu; dospel k záveru, že závady zistené kontrolnými orgánmi v práci žalobkyne vo funkcii referentky pre stravovaciú agendu boli tak hrubého charakteru, že oprávňovali žalovaného k daniu výpovede z uvedeného dôvodu. Pretože sa žalovaný dozvedel o výsledkoch previerky hospodárenia žalobkyne pri prejednávaní prípadu vo vedení OÚNZ 26. 9. 1966

a výpoveď dal žalobkyni 25. 10. 1966, dodržal i jednomesačnú lehotu na danie výpovede podľa § 46 ods. 3 zák. práce.

Krajský súd v Bratislave zrušil na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru rozhodol okresný súd spor, pokiaľ ide o existenciu uplatneného výpovedného dôvodu, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, takže bude treba v tomto smere dokazovanie ešte podstatne doplniť. Jednomesačná lehota k daniu výpovede podľa § 46 ods. 3 zák. práce bola zo strany žalovaného i podľa odvolacieho súdu dodržaná.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon a toto rozhodnutie zrušil.

Z odôvodnenia:

Ustanovenie § 46 ods. 3 zák. práce obmedzuje možnosť organizácie dať pracovníkovi výpoveď pre porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno zrušiť pracovný pomer okamžite, len do doby jedného mesiaca odo dňa, kedy dôvod výpovede zistila, najneskoršie však do jedného roka odo dňa, kedy tento dôvod vznikol. Zistenie, či uvedená lehota bola zachovaná, závisí na správnom zodpovedaní otázky, kedy je výpoveď daná. Zákoník práce predpisuje v ustanovení § 44 ods. 1, že výpoveď musí byť daná písomne a doručená druhému účastníkovi, inak je neplatná. Stanovuje teda pre výpoveď, ktorá je jednostranným právnym úkonom adresovaným, aby prejav vôle účastníka pracovného pomeru, ktorý chce dosiahnuť skončenie pracovného pomeru, bol urobený nielen v písomnej forme (§ 242 ods. 2 zák. práce), ale aby sa o ňom i druhý účastník pracovného pomeru dozvedel (aby mu teda právny úkon obsahujúci prejav vôle bol doručený). Až od okamžiku, kedy bola výpoveď druhému účastníkovi pracovného pomeru doručená, nastanú právne účinky rozviazania pracovného pomeru výpoveďou; až doručením písomnej výpovede adresátovi bol jednostranný prejav vôle urobený voči druhému účastníkovi pracovného pomeru a až týmto dňom je teda výpoveď daná.

Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že v súdnej veci nie je z hľadiska dodržania jednomesačnej lehoty k daniu výpovede podľa § 46 ods. 3 zák. práce rozhodujúci dátum 25. 10. 1966 uvedený v písomnej výpovedi žalovaného, ako považovali oba nižšie súdy, ale deň, kedy bola táto písomná výpoveď žalobkyni doručená, tj. 31. 10. 1966.

Ak teda krajský súd v Bratislave, vychádzajúc z iného právneho názoru, ktorý by bol pre okresný súd pri ďalšom prejednávaní záväzný (§ 226 o. s. p.), vo svojom rozhodnutí dôvodil, že jednomesačná lehota podľa § 46 ods. 3 zák. práce bola žalovanou organizáciou dodržaná, porušil v tomto ustanovení zákon.